

Sygn. akt II KK 179/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **J. P.**

obwinionej z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 35 i § 86 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lipca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 19 marca 2014 r.

uchyla zaskarżony wyrok zaoczny i na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. umarza postępowanie w sprawie, a kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 1 lutego 2013 r., sygn. akt ... 216/13, Sąd Rejonowy w W. uznał J. P. za winną tego, że w dniu 10.12.2012 r. ok. godz. 12:30 w W., kierując pojazdem marki Volkswagen Sirocco o nr rej. [...], ulicą N. nie zastosowała się do znaku C-5 „nakaz jazdy prosto” oraz znaku P-4 „linia podwójna ciągła” i skręciła w lewo w ulicę K., tj. wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 35 i § 86 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych w zw. z art. 9 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 92 § 1 k.w. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 300 złotych.

Obwiniona od wyroku tego wniosła w terminie sprzeciw.

Zarządzeniem z dnia 14 lutego 2014 r. w sprawie wyznaczono termin rozprawy głównej na dzień 19 marca 2014 r., wzywając obwinioną na jej termin. Sprawę zarejestrowano pod nową sygnaturą - ... 526/13, w związku z przeniesieniem wyznaczonego sędziego do orzekania w III Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w W. Pomimo prawidłowego powiadomienia obwiniona J. P. nie stawiała się na wyznaczony termin rozprawy, w związku z powyższym, po przeprowadzeniu rozprawy zaocznej, na podstawie art. 71 § 4 k.p.w., wyrokiem zaocznym z dnia 19 marca 2014 r., sygn. ... 526/14, Sąd uznał obwinioną za winną zarzuczonego jej czynu stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. w zw. z § 35 i § 86 ust. 5 Rozporządzenia w sprawie znaków i sygnałów drogowych i za to na podstawie art. 92 § 1 k.w. w zw. z art. 24 § 1 k.w. wymierzył jej karę grzywny w wysokości 300 złotych.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego.

Prawomocny wyrok w całości, na korzyść obwinionej J. P., zaskarżył Prokurator Generalny, który na podstawie art. 111 k.p.w., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. wyrokowi temu zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w. i art. 94 § 3 k.p.w. polegające na rozpoznaniu sprawy na rozprawie głównej w dniu 19 marca 2014 r. i wydaniu wyroku zaocznego, pomimo cofnięcia przez obwinioną w dniu 14 marca 2014 r. wniesionego w terminie sprzeciwu od wyroku nakazowego z dnia 1 lutego 2014 r., sygn. akt ... 216/13, który stał się prawomocny, co stanowi bezwzględną przyczynę

odwoławczą określoną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. W konsekwencji tego zarzutu Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku zaocznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona w sprawie przez Prokuratora Generalnego okazała się oczywiście zasadna, a sformułowany w niej wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 94 § 3 k.p.w. wyrok nakazowy, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw cofnięto, staje się prawomocny. Zgodnie zaś z treścią art. 94 § 1 k.p.w. w zw. z art. 506 § 5 k.p.k., sprzeciw może być cofnięty do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej.

Z analizy akt sprawy wynika, iż obwiniona J. P. w dniu 14 marca 2014 r. w biurze podawczym złożyła pismo o cofnięciu sprzeciwu wniesionego od wyroku nakazowego w sprawie ... 216/13, adresując go do V Wydziału Karnego (k. 46). Skutkiem tego wyrok nakazowy z dnia 1 lutego 2013 r., zapadły w sprawie ... 216/13, stał się prawomocny z dniem 14 marca 2014 r. Pismo obwinionej cofające sprzeciw, mylnie zostało przekazane do IV Wydziału Karnego, skąd przekazano je do III Wydziału Karnego do sprawy ... 526/13. Z adnotacji na piśmie przewodnim skierowanym do III Wydziału Karnego wynika, iż do Wydziału pismo dotarło w dniu 21 marca 2014 r. (k. 45).

Rozpoznanie przez Sąd Rejonowy w W. sprawy obwinionej J. P. na prowadzonej w dniu 19 marca 2014 r. w trybie zaocznym rozprawie głównej i wydanie wyroku zaocznego, mimo braku wiedzy, iż sprzeciw od wyroku nakazowego został przez obwinioną cofnięty w dniu 14 marca 2014 r. i z tą datą wyrok nakazowy stał się prawomocny, nastąpiło z naruszeniem treści art. 94 § 3 k.p.w. oraz art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., zgodnie z którym prawomocne zakończenie postępowania co do tego samego czynu obwinionego stanowi negatywną przesłankę procesową, będąc jednocześnie, w myśl art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w., uchybieniem stanowiącym bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, należało wyeliminować zaskarżony wyrok zaoczny z obrotu prawnego poprzez jego uchylenie i postępowanie w sprawie, wszczęte w wyniku złożenia sprzeciwu, następnie skutecznie cofniętego, umorzyć w oparciu o art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., a kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.

